

(Стратфор, 7.октобар, 2014)

У јуну 1919. на савезничком бојном броду на путу за Париз седео је Дамат Ферид Паша, велики везир распадајуће Отоманске империје. Представник старешина, униформисан у иконографском црвеном фесу носећи запањујуће дуге неговане бркове, у руци је држао меморандум који је требало да презентује савезничким силама у Каи Дорсеју. Преговори о послератном залечењу почели су пет месеци раније, али отоманска делегација је била спремна да искористи свој касни позив на преговоре. Док је путовао Медитераном тог лета ка француској обали, Дамат Ферид је ментално спремао листу захтева коју ће поднети савезничким снагама током његовог последњег напора да сачува империју.

Он је почео са поруком не прекора већ поруком о невиности: "Господо, није требало да будем довољно смео да дођем пред овај високи скуп да сам сматрао да је отомански народ сносио одговорност у рату који је разорио Европу и Азију ватром и мачем". Његов говор је био праћен чак и пркоснијим меморандумом, који негира сваки покушај да се отоманска територија преда Курдима, Грцима и Јерменима, наводећи: „У Азији турске земље су ограничене на југу провинцијама Мосул и Дијарбакир, као и део Алепа све до Медитерана“. Када су Дамат Фарадови захтеви презентовани у Паризу, савезници су били затечени поруком. Британски премијер Дејвид Лојд Џорџ назвао је презентацију „добром шалом“, док је председник САД Вудроу Вилсон рекао да никада није видео ништа „глупље“.

Турска, Курди и Ирак - цена и ризик Киркука

Пише: Рева Бала

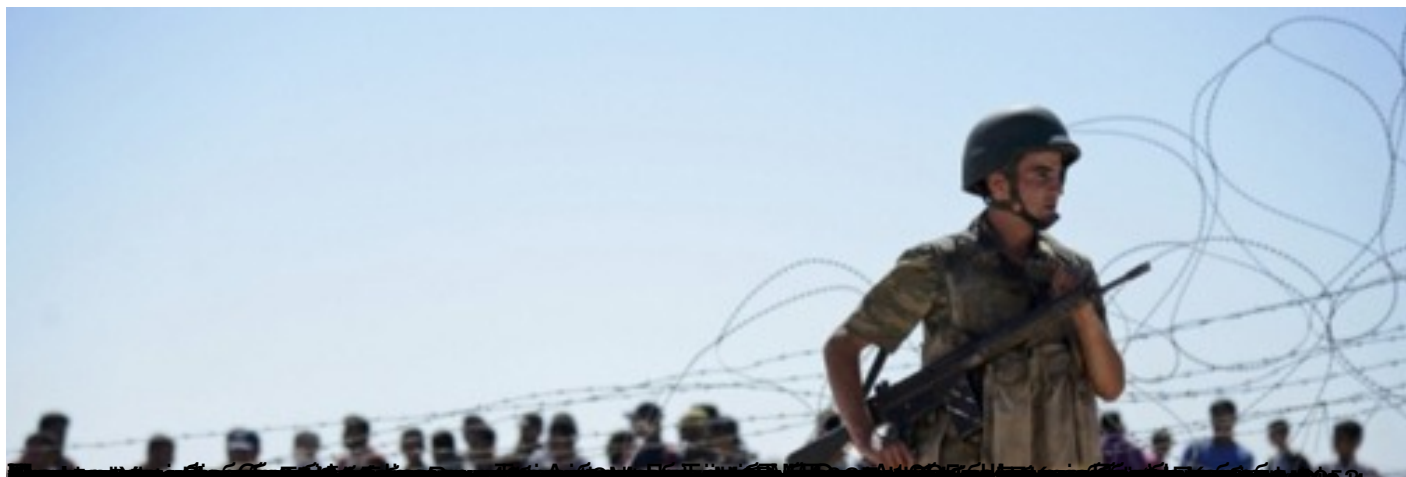
петак, 17 октобар 2014 19:12

Турска, Курди и Ирак - цена и ризик Киркука

Пише: Рева Бала

петак, 17 октобар 2014 19:12

Турска, Курди и Ирак - цена и ризик Киркука

Пише: Рева Бала

петак, 17 октобар 2014 19:12

